

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 7. Ardor adeundi Christi in Ioanne. Vox Ioannis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Ut tonat æthera minas, vastumque per alta volutat
 Murmur, ad Eoas Hesperiasque plagas :
 Sic & ego grandi prouoluam voce sonores,
 Queis tremat emoto mundus vterque solo,
 Insuper ætonitis (audax quis crederet?) vmbri
 Irrumpet stygias & fragor iste fores,
 Si nimis hoc; nec enim pueri vox blanda procellas
 Detonat, aut instar rurbinis arma fremit;
 Ecce, cano teneris quid nescio lene susurris;
 Factus ego turrur, seu magis Attis auis.
 Quantus honos! Verbo quod sum vocalis Aëdon,
 Et didicit I E S V M cor quasi lingua, loqui.
 Hæc vbi sit quæris? vincito ne quare palato,
 Apra Deo cunctis artubus ora canunt.
 Cui lyra fit corpus, quot corpore diuido fibras:
 Inde tot impellunt & mea plectra fides.
 Vix denas numeres cytharæ sub pectine chordas;
 Mille sed in chordis cor mea vota canit.

Elegia 7.

Ardor adeundi Christi in Ioanne.

VOX IOANNIS.

Victor adest mundo qui vincula rumpat ahena,
 Et me purpureus cippus & angor habet?
 Sol micat hinc; & adhuc intempestiua silet nox?
 Ite pedes; diâ lux face signat iter,
 Ut quid adhuc lento pigra luna senescat in æuo,
 Si mihi nunc rapido fit sata sole dies?
 Moliar arte fores, erumpam promptus, & acer
 Do caput in casum, moliar arte fores.
 Quid moror? eluctans valido pes ariete claustra
 Impulit, illa labant; sed sera vincta tenet.
 Aurea felici frondescit epistola lauro,
 Et miser ignoto nuntius orbe sedet.
 Ardeo, range latus, gelidas cor anhelat ad vndas;
 Et cupidam fraudant vincla maligna manum?
 Gliscit amor, propiore legi iuuat oscula tactu.
 Quo celer it Verbum, Vox eo tarda sequar &

P. iiii

Exponit

Exponit dominus cælum venale sub hastâ,
 Et silet elinguis paupere præco specu ?
 Gratia pacali præcingit fronde tribunal;
 Et qui vincla reis addita soluat, abest ?
 Pulcher hymen, pulchra de Virgine floret IESVS;
 Et gemit obscuro pronubus ipse toro ?
 Dum queror: è motis tremuère repagula claustris.
 Currit iò, certè currere gestit amor.
 Currere gestit amor, pia donec ad oscula Christi
 Iunxero nectareis nupta labella genis.
 Me quocumque trahet, sequar illice vincus ocello,
 Hinc radius cordi blanda catena meo est.
 Vinciar hoc radio! radius dum crescit in astrum;
 Crescet ab hoc astro fulua corona comis.

Elegia 8.

Desiderium fruendi Christo in Ioanne:

IOANNES AD CHRISTVM.

O ego te quando rerum dulcissime ? quando
 Astringam tenerâ lactea colla manu ?
 O mea spes ! ô vita, salusque ! ô ignis, & astrum !
 O quot sub grauido pectore vota tument !
 O ego quas lacrymas ! quæ suauita, & omnia vitæ !
 Quos ego complexus, vincula tincta fauo !
 O quot ego his oculis soles decerpo ! quot ignes !
 Ne nox ora premat ; corda nec vrat hiems.
 Astrifer innumeris oculis licet ardeat æther ;
 Paruule plura tuis sidera duco genis.
 Non ego mille dies numero, longosque labores,
 Annua quos lentis cura reuoluit equis.
 Nec mea spes seros sua vota recudit in annos.
 Appulit huc subitum lux inopina iubar :
 Grandæuumque nefas, & auita piacula purgat:
 In puero pueros quid nisi pura decent ?
 Nulla reum si noxa grauat iam digna catenis ;
 Vt quid adhuc noxæ me rea vincla tenent ?

Intexitque